

Szentlélek munkája az, hogy akkor vagyok erős, amikor erőtlenség vagyok

Ítra: Faust Gyula,
Vörösberény 2021. május 19

Tartalom

Fából vaskarika	3
A váltág mint abszorpció (καταπίνω).....	3
A természetfeletti hitet mi kapcsolja össze a számára vak emberi logikával és tapasztalattal, azaz miként lesz mégis fából vaskarika?	5
Abszorpció (καταπίνω), mint a Szentlélek bennünk való munkája.....	5
Jegyzetek:	7

Mai olvasmányomban megragadott *Pablo Blanco-Sarton*nak egy mondata, ami a következő:

„Faith must also be compatible with human logic and experience. It is another light that illuminates the natural inspiration of our reason”.¹

„A hitnek kompatibilisnek kell lennie az emberi logikával és tapasztalattal is. Ez egy másik fény, amely megvilágítja saját indíttatásunk, okunk (reason) természetes inspirációját.”

Fából vaskarika

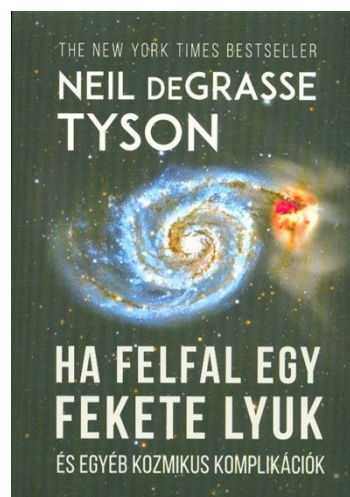
Ez ám valójában az igazi *fából vaskarika!* Miért is? Mert Isten ajándékaként mi nem az Ádám, hanem az Isten Fia Jézus hitét (Róm 3:26) kaptuk, az pedig természetfeletti hit-bizalom s így egyetlen elemében sem szól a természeti emberhez, hanem a bennünk sohasem statikusan meglévő, hanem törvényszerűleg mindig és folytonosan csakis kibontakozásában lévő krisztushasonmás új természethez szól.

Jelenvaló mulandóságunkban annak a bonyolult erőternek bibliai neve, amiben új emberként megjelenhetünk az Újszövetség fogalma szerint az „Isten országa”² (Luk 17:20-21), vagy az Isten Fia Messiás Jézus teljhatalmú uralma mennyen és földön (Mt 28: 18-20).

Nagy kérdés tehát, hogy ezt a természetfeletti, az emberi értelmünkkel inkompetens és a logikánk számára megfoghatatlan hit-bizalmat mi kapcsolja mégis össze bennünk a biológiai fizikai testünkkel és azon keresztül pedig az értelem, érzelem, - és tapasztalati világunkkal?

A váltság mint abszorpció (καταπίνω)

[Neil Degrasse Tyson](#) a New York Times 2017 best cellerénél a *Ha felfal egy fekete lyuk és egyéb kozmikus komplikációk* címet adta. Hipotetikusan a legtöbben azt gondolják, hogy ha valaki beleesne egy fekete lyukba akkor azonnal megsemmisülne, atomjaira, sőt elemi részecskéire szakadna szét, semmivé széthullva. Egyes tudósok szerint azonban, amikor egy feketelyuk elnyel kettéhasad a valóság. Abban a pillanatban tehát, hogy valaki „belép” egy fekete lyukba, a valóság nyomban kettészakad két egymással homlokegyenest ellenkező scenárióra: egyrészt az illető azonnal elégne, másrészt viszont sértetlenül belemerülne a fekete lyukba. Az elnyelt dolog nem semmisül meg, hanem annak minden információja szétterjed a fekete lyuk felületén. Két egymást kizáró valóság, ami jelen felfogásunk szerint nem létezhet egyszerre, hanem vagy csak az egyik, vagy csak a másik.

Felettébb nagy titok, hogy miként jelenik meg és létezhet egy időben bennünk, a romlandóban és mulandóban valami, ami ellentétje mindannak, amik e mostani mulandóságunkban vagyunk, vagyis az örök és nem romlandó élet a halál testében? Pál szerint úgy, hogy valami, ami elképzelhetetlenül nagyobb nálunk felfal és *elnyel* [*καταπίνω* (katapινό) 1) lenyel, elnyel, felszív, felemészt 2) passzív alak: megfullad, elmerül vmiben] bennünket:

*„Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz ige, mely meg vagyon írva: Elnyeletett [*καταπίνω* (katapινό)] a halál diadalra.” 1Kor 15:54.*

*„Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben. Azért is sóhajtozunk ebben, óhajtván felöltözni erre a mi mennyei hajlékunkat; Ha ugyan felöltözöttek is mezíteleneknek nem találhatunk! Mert akik e sátorban vagyunk is, sóhajtozunk megterheltségünk; mivelhogy nem kívánunk levetköztetni, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelje [*καταπίνω* (katapινό)] azt az élet. Aki pedig minket erre elkészített, az Isten [az], aki a Lélek zálogát is adta minékünk.” 2Kor 5:1-5.*

Ez az elnyeletés teljesen összhangban van a bibliai értelemben értendő keresztségünkkel, megkereszteltetésünkkel! Ugyancsak a Pálnak tulajdonított levélben olvassuk a következőket:

„Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.” Róm 6:3-4.

Ez a szent szöveg úgy is meg áll a maga igaz voltában, ha azt mondjuk, hogy megkereszteltként mi a Krisztus testet öltésével, az életével és különösen a halálával, elnyelettünk a halálába. Nem valami definiálatlan halálba, hanem az ő halálába. Csakhogy az Ő halála nem a vég, hanem az új teremtés kezdete, mert a Krisztus halálát az Ő feltámadása kebelezte be, nyelte el. Isten ez által az elnyeletéssel, a keresztyén teológia fogalmával kifejezve, az Apostoli hitvallásban is összefoglalt váltsággal megvallott Krisztus-misztériumban teremtett újjá! A váltság tételes summája a Nikaia (Nicaea)–konstantinápolyi (*Symbolum Nicaeno-Constantinopolitanum*) hitvallás ortodox fordítás szerinti összefoglalásában így szól:

„Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden látható és láthatatlan dolgoknak Teremtőjében.

És az egy Úr Jézus Krisztusban, Istennek egyszülött Fiában, aki az Atyától minden időknek előtte született; a Világosságtól való Világosságban, igaz Istentől való igaz Istenben, aki született és nem teremtett, aki egylényegű az Atyával, és aki által mindenek lettek; aki miérettünk, emberekért és a mi üdvösségünkért leszállt a mennyekből és megtestesült a Szent Lélektől és Szűz Máriától és emberré lett;

Aki keresztre feszítettett miérettünk Poncius Pilátus idejében, és szenvedett és eltemettetett, és feltámadott a harmadik napon az Írások szerint; és felment a mennyekbe és ül az Atyának jobbján; és újból eljő dicsőséggel, ítélni élőket és holtakat, és az Ő Országának nem lesz vége;

És (hiszek) a Szent Lélekben, Úrban és Éltestőben, aki az Atyától ered, akit az Atyával és Fiúval együtt imádunk és dicsőítünk, aki a próféták által szólott.

Hiszek egy, szent, egyetemes és apostoli Egyházban. Egy keresztséget vallok a bűnök bocsánatára³. Várom a holtak feltámadását és az eljövendő örök életet. Ámin.”

A természetfeletti hitet mi kapcsolja össze a számára vak emberi logikával és tapasztalattal, azaz miként lesz mégis fából vaskarika?

A váltság, mint elnyeletés [*gör.* καταπίνω (katapinó)], latinul abszorpció

Összefoglalva tehát az a végtelenül nagyobb hatalom, amely teljesen elnyelve a maga hatalmában tart a Krisztus feltámadás által láthatóvá lett élete, az új és romolhatatlan teremtés. Visszatérve égető nagy kérdéseinkre, hogy ezt a természetfeletti, az emberi értelmünkkel inkompetens és a logikánk számár megfoghatatlan hit-bizalmat mi kapcsolja mégis össze bennünk a biológiai fizikai testünkkel és azon keresztül pedig az értelem, érzelem, - és tapasztalati világunkkal, a fentiek alapján azzal válaszolom meg, hogy ez a számunkra kikutathatatlan elnyeletés, amiről sejteni véljük, hogy az 100%-ban a Szentlélek munkája. Elnyeletés és újjáteremtés egyugyanazon folyamat *eseményhorizontjának*⁴ két oldala és két egymásba torkolló dimenziója. Az a bizonyos Isten által tervezett és személyes kontrollja, megnevezetten a Krisztus teljhatalmú uralma alá rendelt és hatalma szavával lebonyolított abszorpciós és megkomponált dekonstrukció, amit mi értelemmel és érzelemmel bíró teremtmények e világi létünkben elmúlásunk halálával tapasztalunk meg, szerves és elválaszthatatlan részét képezi a teljes újjáteremtésünknek.

Abszorpció (καταπίνω), mint a Szentlélek bennünk való munkája

Pál apostol vallomása szerint Szentlélek munkája az, hogy akkor vagyok feltámadott és hatalmas Uramban erősként lehetséges, ha a halálában az elfogyásig gyenge vagyok. De álljon előttünk a teljes idézet!

„Annak okáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen [*ἀσθενέω* (asztheneó) 1) gyenge, erőtlen állapotban van 2) megbetegedik, beteg 3) LXX gyengélkedik, elgyengül, elerőtlenedik, megfogyatkozik, *elfogy*] **vagyok**, akkor vagyok erős [*δυνατός, ή, όν* (dünotosz é on) 1) erős, hatalmas, képes 2) lehetséges].” 2Kor 12:10.

Ezzel cseng tökéletesen össze Urunk Jézus Hegyi beszédének nyolc boldogmondása, ami az értelmünk és a logikánk számára egy teljesen torz világ, íme:

1. „Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa.
2. Boldogok, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak.
3. Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet.
4. Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot: mert ők megelégtetnek.
5. Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek.
6. Boldogok, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják.
7. Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.

8. Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa. Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem. Örüljete és örvendezzete, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, akik elöttetek voltak.” Máté 5:3-12.

Mindezek után van még olyan, aki elcsodálkozik, hogy miért nem vonzó a keresztyénség a harmadik évezred harmadik évtizedében? Ha igen, akkor ez az értetlenkedő csodálkozás is csak azt igazolja, hogy az igaz keresztyénség vagy Isten természetfeletti országa a mulandóságukban, vagy egyáltalán nem is létezik.

Az antikrisztusi korszellem ez utóbbit propagálja tűzzel és vassal, kényeztetéssel és hazugsággal. De miért küzd valami ellene, ami állítása szerint nem is létezik, ha csak nem azért, mert maga is elnyeltetése (lat. abszorbeálásának) legutolsó szakaszába érkezett?⁵

Az Antikrisztus abszorpciójának eseményhorizontján a téridő meghajlik, sőt annyira torzul, hogy a valóságos valóságnak pontosan az ellenkezőjét tapasztaljuk! Az egy valóság kárpitja⁶ tehát kettéhasad az egymással homlokegyenest ellenkező és egyszerre történő eseményre, egyszerre kibontakozó történésre. Így tűnik elő tapasztalásunk horizontján a kettőzött valóság. Ennek az eseményhorizontnak a mulandóság felőli oldaláról a valóság úgy jelenik meg, hogy Jézus a halálra méltó bűnös és Krisztus a keresztre feszített vesztes, ugyanakkor a helyére előlépő gonosz igazságosnak, igaznak és még örök győztesnek is látszik. Ezt az érzéseinkkel tapasztalható látszat igazságot cáfolja meg a Jézus feltámadásának érzéseinkkel felfoghatatlan valós valósága, miközben és ugyanakkor a gonosz győztesnek látszó jelenvaló világa, szédületes gyorsulással omlik szét atomizált darabjaira. Ugyanannak az eseményhorizontnak tehát az örök élet felőli oldalán a gonosz örökre elnyeletetik, Isten pedig örökre megdicsőül minden ő munkájában és művében!⁷

Jegyzetek:

¹https://www.academia.edu/46914819/Human_and_Religious_Faith_Phenomenology_and_Experience?auto=download&email_work_card=download-paper

² Máté 21:43; Márk 1:15; Márk 4:26; Márk 9:1; Luk 10: 9 és 11; Luk 13:18-19; Luk 16:16; Luk 19:11; Luk 21:31; Luk 22:18; Róm 14:17; 1Kor 4:20; Jel 12:10.

³ A bűnök bocsánata egy csomagban van a kegyelemmel és az örök üdvösséggel!

⁴ **Eseményhorizont:** A fekete lyuk határvonala, határfelület a fekete lyukak körül, azon pontok összessége, amelyekben a gravitáció már olyan erőssé válik, hogy még a fény sem képes onnan kijutni. A fekete lyukak tömege olyan nagy, és méretük ehhez képest olyan kicsiny, hogy semmilyen anyag vagy sugárzás nem tud eltávolodni tőlük. Ezt úgy is meg lehet fogalmazni, hogy az eseményhorizont mögött a szökési sebesség nagyobb a fénysebességnél. A **fekete lyuk** a téridő olyan tartománya, ahonnan az erős gravitáció miatt semmi, még a fény sem tud távozni. Félklasszikus szemléltetése szerint olyan égtest, amelynél a felszínre vonatkoztatott szökési sebesség eléri vagy meghaladja a fénysebesség értékét.^{†1} Azonban a fekete lyukban - az eseményhorizont mögött - nincs valódi égtest: a fekete lyuknak nincs belső szerkezete, kifelé pedig csak a tömege, töltése és perdülete nyilvánul meg (kopaszági elv).

Létezésüket az általános relativitáselmélet jósolta meg. Fekete lyuk keletkezik akkor, ha egy véges tömeg a gravitációs összeomlásnak nevezett folyamat során egy kritikus értéknél kisebb térfogatba tömörül össze. Ekkor az anyag összehúzódását okozó gravitációs erő minden más anyagi erőnél nagyobb lesz, s az anyag egyetlen pontba húzódik össze. Ebben a pontban az általános relativitáselmélet szerint bizonyos fizikai mennyiségek (sűrűség, téridőgörbület) végtelenné válnak (lásd: gravitációs szingularitás). A szingularitást körülvevő térrészben a gravitáció olyan erős, hogy onnan sem anyag, sem fény nem szabadulhat ki. A fekete lyuk-tartomány határát két jellegében eltérő módon határozhatjuk meg.^{**†2††3} A közgondolkodásban elterjedtebb eseményhorizontot a teljes téridő ismeretében a végtelenbe elszökni képes legbelső fénysugarak határozzák meg. A látszólagos horizont meghatározásához ezzel szemben nem szükséges ismernünk a teljes megoldást: a látszólagos horizonton belülről kibocsátott fénysugarak a szingularitás irányába indulnak el. Stacionárius fekete lyukak esetén a két meghatározás azonos eredményre vezet, de például a sugárzást tartalmazó Vaidya-téridőben a két meghatározás két különböző felületet eredményez. A fekete lyukon belülré kerülő anyag vagy sugárzás elkerülhetetlenül belezuhan a szingularitásba. (<http://www.dunakanyar.net/~di/htmek.htm>) A fekete lyukakban a gravitáció minden más erőt felülmúl, s az anyag egy számunkra ismeretlen, végtelenül sűrű állapot felé omlik össze, amit szingularitásként írhatunk le. A fekete lyuk a térnek e szingularitás körüli tartománya, az eseményhorizont sugarát pedig az ún. Schwarzschild-rádiusz adja meg, ami viszont a tömegtől függ. (Ha az illető anyag a Schwarzschild-rádiusnál kisebbre préselődik össze, akkor haladja meg a szökési sebesség a fény sebességét.) A Nap Schwarzschild-rádiusza mintegy 3 km, a Földé pedig 1cm lenne.

* Összehasonlításképpen: a Földön a szökési sebesség (az úgynevezett második kozmikus sebesség) mindössze 11,19 km/s, és a jóval nagyobb tömegű Nap vonzását is le lehet győzni 617 km/s sebességgel. S mivel a fénynél semmi sem haladhat gyorsabban, a fekete lyuk gravitációs teréből semmi sem távozik el (ez nem pontosan igaz, lásd Hawking elméletét), még a fény sem, innen származik a fekete lyuk elnevezés.

** Hawking, S. W.: *The Large Scale Structure of Space-Time* (angol nyelven). Cambridge Core

*** Griffiths, Jerry B.: *Exact Space-Times in Einstein's General Relativity* (angol nyelven). Cambridge Core

⁵ És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemészt az Úr az ő szájának lehetével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével. 2Thess 2:8. Az Antikrisztust a Krisztus szája semmisíti meg!

⁶ Az evangéliumok beszámolójában nagypénteken ilyen volt a ketteőzött valóság realitása: „És íme a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének; És a sírok megnyílnak, és sok elhunyt szentnek teste föltámad. És kijövén a sírokból, a Jézus föltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelenének. Máté 27:51 -53; Jézus pedig nagy fennszóval kiáltván kibocsátá lelkét. És a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada. Látván pedig a százados, aki vele átellenben áll vala, hogy ekként kiáltva bocsátá ki lelkét, monda: Bizony, ez az ember Isten Fia vala! Márk 15:37-39; És meghomályosodék a nap, és a templom kárpitja közepén ketté hasada. Luk 23:45; „Mivelhogy azért atyámfiai bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, Azon az úton, amelyet ő szentelt nekünk új és élő [út] gyanánt, a kárpit, azaz az ő teste által (...).” Zsid 10:19.

⁷ Mikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is alávetettik annak, aki neki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben. 1Kor 15:28.